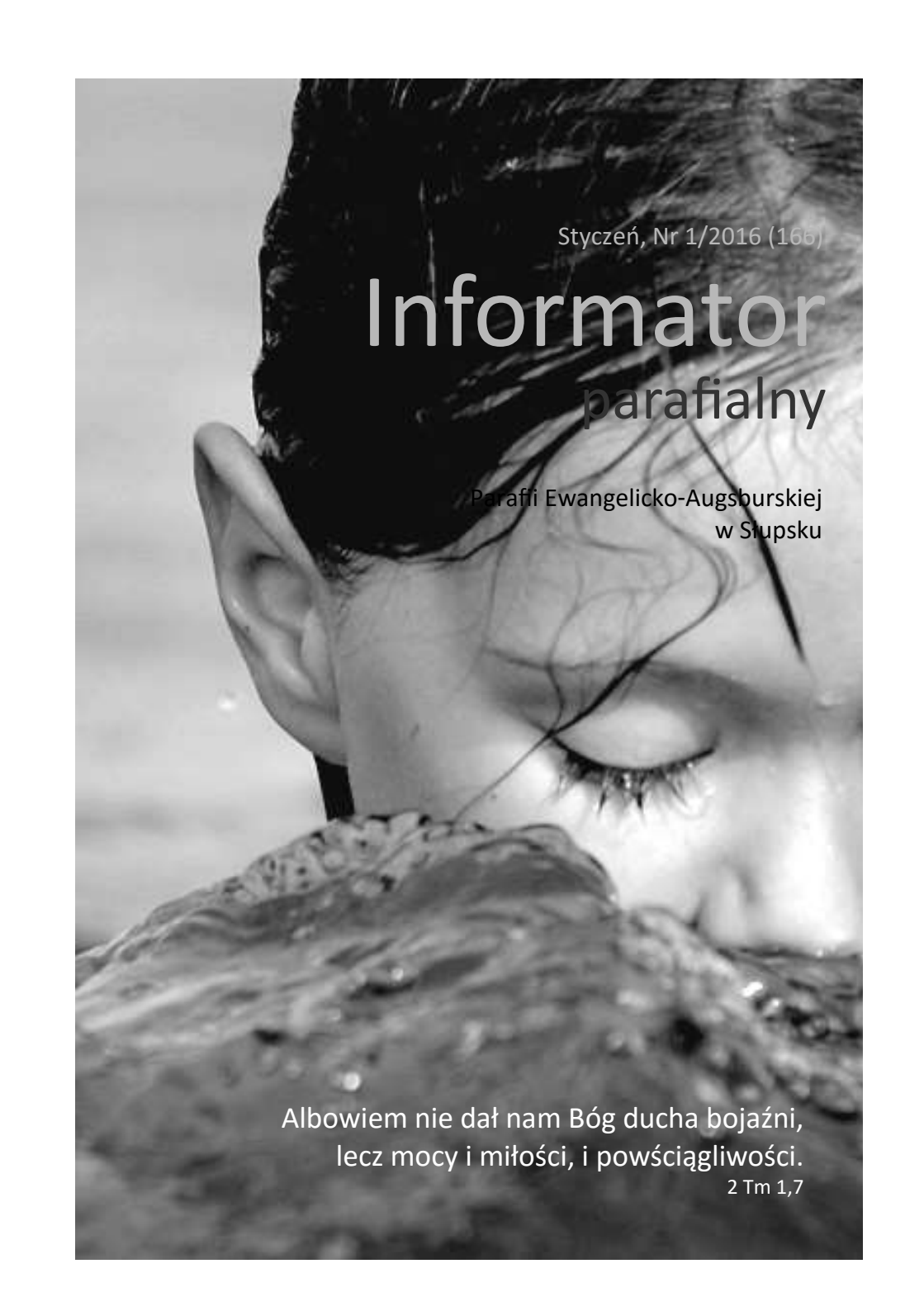

Styczeń, Nr 1/2016 (166)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Słupsku

Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni,
lecz mocy i miłości, i powściągliwości.

2 Tm 1,7

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Słupsku

ul. Krzywa 1, 76-200 Słupsk

Kontakt: slupsk@luteranie.pl

tel.: 00 48 (0) 59 842 25 77

Nr konta: PL 14 1500 1692 1216 9004 6889 0000

IBAN: KRDBPLPW

Duchowny:

Proboszcz: ks. Wojciech Froehlich

e-mail: wojciech.froehlich@luteranie.pl

tel. (0) 59 842 25 77, kom. 605 556 749

Adresy kościołów i kaplic:

Kościół Świętego Krzyża: Słupsk ul. Słowackiego 40

Kaplica w Lęborku: Lębork, ul. I Armii Wojska Polskiego 47

Kaplica w Głównych: Głównych, ul. Kościuszki 9

Kaplica Gardna Wielka: Gardna Wielka, ul. Pomorska 2

Strony internetowe:

www.slupsk.luteranie.pl • www.luteranie.pl

Korekta: Anna Froehlich

Wojciech Froehlich

Proboszcz Parafii

w Słupsku

Słowo od Duszpasterza

**Albowiem nie dał nam Bóg
ducha bojaźni, lecz mocy
i miłości, i powściągliwości.
1 Tm 1,7**

Drodzy w Chrystusie!

Witam wszystkich w Nowym, 2016 roku. To będzie zapewne rok różnych zmian, zarówno w życiu społecznym jak i w kościelnym. O wielu zmianach nie mamy może jeszcze nawet pojęcia, ale z pewnością nastąpią. Wszystko co nowe niesie ze sobą wyzwania ale także nadzieje. Aby wchodzić w coś nowego trzeba wykazać się odwagą albo najzwyczajniej w świecie zaryzykować. Również jako wspólnota Parafii chcemy wchodzić w Nowy Rok z odwagą i nadzieją, że będzie on kolejnym błogosławionym rokiem, jaki otrzymujemy od naszego Stwórcy. Chcemy też u progu tego Roku prosić Boga o

obfite błogosławieństwo dla naszej Parafii i dla naszego Kościoła, dla naszych rodzin, bliskich i przyjaciół.

Spoglądając wstecz możemy dostrzegać, że Bóg nam błogosławił i choć doświadczaliśmy czasami trudnych chwil rozstań, może rozczarowań, mogliśmy jednak odczuwać Jego błogosławieństwo i opiekę. Tej nieustannej opieki Wszechmocnego Boga życzę wam na kolejny rok. Niech Duch Boży wypełnia nasze życie, niech nas obdarza mądrością, mocą, chęcią do działania i składania świadectwa o Jego wspaniałości w świecie, który nieustannie targany jest wojnami, nienawiścią, szczególnie tą na tle religijnym. Tym bardziej potrzeba nam miłości i Bożego Pokoju. Niech stanie się to naszą codzienną modlitwą.

Wasz Duszpasterz

Pan Kulik bardzo dba o swój wygląd. Chociaż znajduje się w najlepszym dla mężczyzny wieku, ma niewiele włosów na głowie. Pewnego dnia pyta swojego duszpasterza: „Czy Pan Bóg nie jest niesprawiedliwy? Dlaczego jednym ludziom daję łysinę, a innym tak dużo włosów?” Duchowny uspokaja go: „Drogi Panie Kulik, wszyscy ludzie mają łysiny. Różnica jest tylko taka, że na jednych łysinach rosną włosy, na innych nie.”

Hans spowiada się księdzu: „Jestem napastnikiem w naszej drużynie piłkarskiej i pięć razy nie byłem na Mszy, bo graliśmy na wyjeździe. Czy to jest grzech?” Ksiądz, jako zapalony kibic odpowiada: „To, że mecz jest też czasami w niedzielę to nie grzech. Ale to jak wy gracie, mój synu, to woła o pomstę do nieba!”

Mały Jasio zapodział gdzieś karteczkę, na której miał wypisane grzechy, jakie miał wyznać księdzu podczas spowiedzi. Ksiądz chce mu pomóc i mówi: „Spróbujemy się razem zastanowić, co mogło tam być napisane. Pomyśl, jak to jest u ciebie z twoją codzienną modlitwą, albo może próbowałeś nożem przez dziurkę wyciągać pieniądze ze skarbonki twojej siostry?” „Nie, nie próbowałem” mówi Jasio, „ale bardzo dziękuję za pomysł.”

Ksiądz pyta małą Monikę po lekcji religii: „Jak wynagradza cię mama, kiedy byłaś cały tydzień grzeczna?” Dziewczynka odpowiada szczerze: „Wtedy nie muszę iść w niedzielę do kościoła.”

Opracowała: Lucyna Bujok

dla najmłodszych

W okresie świątecznym mieliśmy okazję wiele razy usłyszeć historię narodzenia i dzieciństwa Pana Jezusa. Teraz możemy sprawdzić, co z nich zapamiętaliśmy 😊

Zacniemy od prostych pytań dla najmłodszych, potem przejdziemy do pytań trudniejszych. W razie potrzeby - odpowiedzi znajdziecie w Ewangelii Mateusza w rozdziałach 1 i 2 i w Ew. Łukasza w rozdziałach 1-3. Zawsze też możecie poprosić o pomoc swoich Rodziców 😊

- Jak nazywali się rodzice Jezusa?
- Gdzie urodził się Pan Jezus?
- Kto najpierw przyszedł Go odwiedzić?
- Skąd rodzice wiedzieli, jak mają nazwać swojego Syna?
- Kto jest prawdziwym Ojcem Jezusa?
- Co prowadziło mędrców ze Wschodu do Betlejem?

- ✓ Kim był tata Jana Chrzciciela? W jakich okolicznościach dowiedział się o tym, że będzie miał wyjątkowego syna?
- ✓ Kto przepowiedział narodziny Jana Chrzciciela i Jezusa?
- ✓ Czy Elżbieta i Maria były spokrewnione?
- ✓ Jak długo Maria została u Elżbiety?
- ✓ Kiedy Zachariasz odzyskał mowę?
- ✓ Czyj dekret nakazywał spisanie całego świata?
- ✓ Kim był Kwiryniusz?
- ✓ Co oznacza imię Immanuel?
- ✓ Jaki król panował w tym czasie?
- ✓ Jakie dary przynieśli Jezusowi mędrcy ze Wschodu?
- ✓ Dlaczego mędrcy wracali do domu inną drogą?
- ✓ Po ilu dniach obrzezano Jezusa?
- ✓ Kto pobłogosławił Jezusa i jego ziemskich rodziców w świątyni?
- ✓ Kiedy Józef, Maria i Jezus powrócili z Egiptu?
- ✓ Ile lat miał Jezus, kiedy rodzice znaleźli Go w świątyni,
- ✓ dyskutującego z nauczycielami?

Opracowała: Lucyna Bujok

dla starszaków

Znajdź w tabelce nazwy miejscowości, które wiążą się z historią narodzenia i dzieciństwa Jezusa (jest ich 6):

A	B	W	F	J	T	U	L	Z	N
G	E	D	J	U	D	E	A	T	A
K	T	G	J	K	S	A	T	Y	Z
O	L	G	A	B	E	J	N	T	A
P	E	N	A	L	Z	A	E	Z	R
D	J	U	K	S	I	C	E	R	E
B	E	T	C	I	T	L	G	E	T
H	M	E	G	I	P	T	E	R	U
Y	T	R	D	C	M	U	J	A	L
J	E	R	O	Z	O	L	I	M	A

A to jeden z najpiękniejszych wersetów towarzyszących tej historii,
warto go zapamiętać!

*Pomyśl teraz chwilę nad tym,
jak Bóg działał w Twoim życiu w minionym roku...
Czy pozwoliłeś Mu działać, czy zauważyłeś Jego ingerencję?
Za co jesteś Mu wdzięczny?
Wyraź to w modlitwie...*

„Oto na moich dłoniach wyrysowałem Cię...” Iz 49,16

Jak Ci dziękować, Panie za wszystko, co mi dałeś
W tym roku, który właśnie dobiegł końca?
Jak mam wyrazić moją miłość do Ciebie
Skoro brakuje mi słów...
Co mogę zrobić, by choć kawałkiem siebie
Pokazać Ci, jak bardzo przekroczyłeś moje
Wyobrażenia, oczekiwania, marzenia...
Dałeś mi chwile, o których nawet nie śmiałam myśleć
A co dopiero prosić Cię o nie...
Bo myślałam, że nie zasługuję...
Bo myślałam, że to nie dla mnie...
Bo nie śmiałam nawet o nich myśleć...
Bo już dawno przestały być moim marzeniem...
A Ty, jak zwykle, wywróciłeś mój świat do góry nogami
Sprawiłeś, że niemożliwe stało się "ciałem"
Po raz kolejny pozwoliłeś mi dotknąć cudu
Choć niczym sobie na to nie zasłużyłam...
Działasz tak od zarania człowieka
I od początku moich dni
A jednak ja znów
Jestem zaskoczona, zadziwiona, zachwycona
Tym, jak dotykasz człowieka
Potrafisz sięgnąć tam
Gdzie człowiek nie ma szans dotrzeć...
Potrafisz zobaczyć to
Na co wzrok człowieka jest już zbyt zamglony
Spełniasz marzenia, których człowiek
Nie wypowiada w najcichszej nawet modlitwie
A jednak Ty wiesz więcej, mocniej, głębiej
I wydobywasz, wyciągasz, kreujesz, tworzysz...
A to, co czynią Twoje Wszechpotężne Dłonie
Jest pełne miłości i piękna...
I Twojego dotyku...

Dziękuję, że wyrysowałeś mojego syna
Na swoich Ojcowskich Dłoniach...

ks. Andrzej Wójcik
Proboszcz Parafii w Gliwicach i Pyskowicach

Pożegnanie Starego Roku 2015

Kazanie wygłoszone w Pyskowicach i Gliwicach 31.12.2015r.

Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego? Któż będzie oskarżał wybranych Bożych? Przecież Bóg usprawiedliwia. Któż będzie potępiał? Jezus Chrystus, który umarł, więcej, zmartwychwstał, który jest po prawicy Boga, Ten przecież wstawia się za nami. Któż nas odłączy od miłości Chrystusowej? Czy utrapienie, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz? Jak napisano: Z powodu ciebie co dzień nas zabijają, uważają nas za owce ofiarne. Ale w tym wszystkim

zwyciężamy przez tego, który nas umiłował. Albowiem jestem tego pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani potęgi niebieskie, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

II Rz 8,31b-39

Już za kilka godzin ruszą sylwestrowe bale, dyskoteki i wszelkie imprezy związane z żegnaniem starego i witaniem Nowego Roku. Podsumowujemy to, co mieliśmy okazję przeżyć w tym roku. Patrzymy na minione dni, tygodnie, miesiące. Być może jakieś wydarzenia życiowe, które dosłownie przygniotły nas do ziemi, nie pozwalają cieszyć się tymi sytuacjami,

które były pozytywne, radosne, a może i jest odwrotnie - te bardzo pozytywne pozwalają nam nie pamiętać już tych negatywnych. Każdy z nas na pewno takie podsumowanie czyni i chyba się nie pomyłę, jak powiem, że jak co roku wiele takich podsumowań, statystyk możemy śledzić w mediach. Możemy dokładnie przypatrzeć się, na co, jako naród, wydaliśmy najwięcej pieniędzy, jakie były nasze preferencje żywieniowe, na jakie filmy najczęściej chodziliśmy do kina, ilu nas przybyło, ilu nas ubyło itd. Wiele w tym roku w podsumowaniach słyhać także o coraz większej niestabilności, gdy chodzi o pokój na świecie. Wiemy dobrze, że taką sytuację spowodowały zamachy terrorystyczne, które miały miejsce w różnych częściach świata, oczywiście wydarzenia te nie ominęły naszego europejskiego kontynentu...

Jednak tekst biblijny, jaki dzisiaj jest wyznaczony na dzień Pożegnania Starego Roku, jakby odciąga nas od tych wszystkich wyliczeń, podsumowań czy troski o byt i zatrzymuje, albo wskazuje nam bardzo mocno zupełnie inny aspekt naszego życia. Przez niektó-

rych biblistów i komentatorów fragment dzisiejszy nazywany jest Pieśnią nad Pieśniami naszego zbawienia.

Apostoł Paweł przypomina adresatom listu o podstawach naszej relacji z Chrystusem. Przypomina jakby po raz kolejny, jakby chciał jeszcze raz potwierdzić i zaświadczyć, że z Bogiem nie musimy się niczego i nikogo bać, że jesteśmy usprawiedliwieni przez Chrystusa, że Bóg posłał właśnie tego Chrystusa, swojego jedynego Syna na śmierć krzyżową, byśmy nie musieli ponosić kary za swoje grzechy. Jezus będzie wstawiał się za nami i jeśli właśnie ufamy tym Bożym obietnicom, to przecież jesteśmy najbardziej bogatymi i bezpiecznymi ludźmi pod słońcem!

Na pewno pamiętamy, jak tuż po zamachach terrorystycznych we Francji wiele szczególnych miejsc na świecie zostało rozświetlone francuskimi barwami narodowymi. Była to taka jakby solidarnościowa akcja z narodem francuskim. Pamiętamy też, że, chociażby na portalu społecznościowym Facebook, można było sobie ustawić barwy narodowe Francji na zdjęciu profilowym. Wszystko to miało na celu manifesta-

cję naszego współczucia i jedności, tak zwanego głębokiego zrozumienia sytuacji. Powiem Wam, że oglądając kolejne wiadomości z Francji w okresie, kiedy miały miejsce zamachy terrorystyczne, dotarła do mnie wiadomość, że w Gliwicach mamy właśnie solidarnie rozświetloną naszą radiostację. Pojechałem tam, zaparkowałem i widziałem ludzi przychodzących, wpatrujących się, wielu siedziało w samochodach na parkingu i patrzyło na te barwy, kręcąc głowami, jakby zastanawiając się, co będzie dalej. I powiem Wam, że kiedy i ja siedziałem tam w samochodzie, dopadła mnie jedna wielka myśl o tym, że nie jestem w stanie nic zrobić, jak tylko modlić się i prosić Boga o pokój, że tak naprawdę my sami tu na ziemi nic nie możemy, że życie naprawdę jest bardzo kruche i ulotne. Obserwowałem ludzi, ale też później modliłem się o pokój... Właśnie tam, przy radiostacji. Dzisiaj za sprawą Internetu i jednego serwisu informacyjnego dotarła do mnie wiadomość, że: *!Boże Narodzenie", "Wielkanoc", "Wszystkich Świętych", a nawet "karnawał"* - to słowa, których używania *zakazano w belgijskich szkołach. Terminy te mają zniknąć z*

oficjalnych kalendarzy, bo... kojarzą się z chrześcijaństwem i mogą ranić wrażliwość wyznawców innych religii. Decyzja ta oznacza, że od tej pory dla uczniów belgijskich szkół nazwy zmieniać wszystkie okolicznościowe przerwy: ferie bożonarodzeniowe staną się "wakacjami zimowymi", wielkanocne - "wiosennymi", a te w okolicach karnawału - "feriami dla rozrywki". Zakaz ten dotyczy obszaru francuskojęzycznego. Stosowanie tych nowych nazw było już zalecane od kilku lat. Teraz stało się obowiązującą normą. (Źródło: RMF 24).

Świat pędzi nie tylko technologicznie, ale także próbuje pokazać, że doskonale radzi sobie bez Boga... Patrząc na historię dziejów, historię zbawienia ludzkości, wczytując się w biblijne historie, nie możemy zapomnieć o suwerenności i wszechmocy Boga, nie możemy zapominać o tym, że to On stworzył nasz świat i określił pewne podstawowe normy. Pomyślałem sobie, że, owszem, można co jakiś czas patrzeć w ten szczególny sposób na barwy danego narodu, choć oby jak najmniej takich sytuacji, a co gorsza - by nie przyszło nam wpatrywać się także w nasze barwy narodowe, tylko pyta-

nie, które zrodziło mi się w głowie, gdy byłem tam pod radiostacją brzmi: W co ma wpatrywać się człowiek, w co ma wpatrywać się chrześcijanin?! I dobrze wiecie jaka jest odpowiedź! Odpowiedź mamy wypisaną nad gliwickim ołtarzem dużymi literami – *Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam i na wieki. Hbr 13,8*. Te słowa, napisane wiele lat temu przez autora biblijnego listu, znalazły się nieprzypadkowo nad tym ołtarzem i przypominają nam o tym, kto jest gwarantem stałości i niezmienną podstawą naszych wartości. Jeśli uchwycimy się przede wszystkim Chrystusa, to na nowo odzyskamy grunt pod naszymi nogami i to bez względu na to, co dzieje się dookoła nas. W pyrkowickim kościele nad ołtarzem możemy przeczytać – *Warownym Grodem jest nasz Bóg*. Apostoł pisze: *Chrystus przecież wstawia się za nami. Któż nas odłączy od miłości Chrystusowej? Czy utrapienie, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz? Jak napisano: Z powodu ciebie co dzień nas zabijają, uważają nas za owce ofiarne. Ale w tym wszystkim zwyciężamy przez tego, który nas umiłował*.

Paweł wskazuje najgorszą formę prześladowania chrześcijan, zresztą sam wcześniej prześladował i sam później doświadczał tego prześladowania, kiedy głosił Chrystusa. On doskonale wiedział, o czym pisał do zboru w Rzymie. I wiedział, że mimo iż w oczach świata chrześcijanin zostaje pokonany, to z Chrystusem jest zwycięzcą!

W swoim liście do Koryntian Paweł zapisał:

Zewsząd uciskani, nie jesteśmy jednak pognębieni, zakłopotani, ale nie zrozwyczajeni, prześladowani, ale nie opuszczeni, powaleni, ale nie pokonani, zawsze śmierć Jezusa na ciele swoim noszący, aby i życie Jezusa na ciele naszym się ujawniło (2 Kor 4,8-10).

Hasło nadchodzącego roku, Roku Kościoła, brzmi: *Jak matka pociesza syna, tak ja będę Was pocieszał. Iz 66,13*

To pierwsza część 13 wiersza 66 rozdziału księgi Izajasza. Piękny fragment, który wskazuje na dobroć i troskę Boga o swoje stworzenie. Piękny obraz matki pocieszającej swojego syna. Dziecko, które być może przeżywa niepowodzenia w szkole, być może nie po-

trafi poradzić sobie z przeszkodami, jakie przyniosło mu życie. Zawsze otwarte ramiona matki, by pocieszyć, by poradzić. Z drugiej strony, kto jak kto, ale matka zna najlepiej swoje dziecko. Do dzisiaj nie wiem, jak to się dzieje, ale nawet na odległość, przez telefon moja mama potrafi od razu wyłapać, że coś jest nie tak, że głos jakiś inny, że może choroba itd. Ta niesamowita miłość Boga jako Rodzica do nas, Jego dzieci, ma nas pocieszać i dawać poczucie bezpieczeństwa. Lud Izraelski, bo do niego były kierowane te słowa, tęsknił za swoją ziemią obiecaną, tęsknił za nią w każdym jej wymiarze, dlatego prorok Izajasz napisał dalej: *Jak matka pociesza syna, tak ja będę Was pocieszał, i w Jeruzalemie doznacie pociechy.*

Dla nas słowa te dzisiaj oznaczają, że przez Chrystusa możemy oczekiwać tej pociechy już

tutaj na ziemi, a w przyszłości u Pana w wieczności, w Nowym Jeruzalem, które, jak mówi Słowo - Pan buduje dla wierzących. Żegnamy 2015 rok, dziękujemy Bogu za wszystko, czego mogliśmy w tym roku doświadczyć, a w roku 2016 skupmy się na Bożej obecności, Bożym pocieszeniu i nie zapominajmy o tym, co Apostoł Paweł stanowczo i zdecydowanie stwierdził i podkreślił, i niech to zarazem będą życzenia na Nowy Rok dla każdego z nas, pomimo wszelkiej niepewności wokoło:

Albowiem jestem tego pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani potęgi niebieskie, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. Amen.

REFORMACJI

www.luter2017.pl

2016

ROK KOŚCIOŁA

Rok 2016 w Kościele Ewangelicko-Augsburskim w Polsce został ogłoszony Rokiem Kościoła. Ewangelicy wyznają wiarę w "jeden powszechny i apostołski Kościół", którego głową jest Jezus Chrystus. Wierni tworzą wspólnotę ochrzczonych, budującą wiarę i życie na Słowie Bożym.

Jak rozumieją Kościół i czy mówiąc "Kościół" ewangelicy mają dokładnie to samo na myśli, co inni chrześcijanie? Odpowiedzi na to i inne pytania znajdziesz: luter2017.pl

Kościół został powołany do istnienia w dniu Zesłania Ducha Świętego. Ze względu na spojrzenie na Kościół nie w kategoriach zewnętrznej, wi-

docznej organizacji, ale społeczności wierzących wraz ze swoją Głową – Chrystusem w luteranśkim pojmowaniu istnieje jeden Kościół powszechny, do którego należą wszyscy wierzący w Jezusa Chrystusa. Kościoła tego nie można utożsamiać z żadną organizacją kościelną, czy też społecznością religijną, przekracza on ich ramy. Kościół ten, tak jak jego Pan i Głowa Jezus Chrystus, jest niepodzielny, a rozpoznać go można po znamionach Kościoła: wiernym nauczaniu Ewangelii i należyтым udzielaniu sakramentów. W Chrzcie Świętym w imię Trójjedynego Boga, Ojca i Syna i Ducha Świętego, wszyscy zostali powołani do udziału w kapłaństwie

Chrystusa i powszechnej służby w Kościele Chrystusa, aby wzajemnie budować się w wierze i świadczyć o Zmartwychwstałym Chryście w świecie. Powszechna służba wszystkich wierzących w Kościele znajduje swój praktyczny wymiar w indywidualnym świadectwie wiary i we współodpowiedzialności za Kościół poprzez zaangażowanie w parafiach i innych przestrzeniach służby.

W Roku Kościoła wierni będą mieli m.in. możliwość głębszego spojrzenia na to, co to znaczy być w Kościele Jezusa Chrystusa oraz jak rozumieć i stosować swoje osobiste powołanie do służby w Kościele Ewangelicko-Augsburskim w Polsce. Rok Kościoła wpisuje się w cykl przygotowań do obchodów - w 2017 roku - rocznicy 500 lat Reformacji.

Hasłem roku 2016 jest fragment Księgi Izajasza (66,13 wg Biblii Warszawskiej): „Jak matka pociesza syna, tak Ja będę was pocieszał i w Jeruzalemie doznacie pociechy”.

Werset stanowiący hasło roku znajduje się w ostatnim rozdziale Księgi Izajasza, który wieńczy dzieło nazywane Księgą Tritoizajasza (56–66). Roz-

dział ten wprowadza tematy dotyczące kultu świątynnego, przyszłego błogosławieństwa, jak i przezwyciężenia aktualnych trudności. Te dwa ostatnie tematy występują również w jednostce 66,10–16, do której należy w. 13.

Fragment składa się z trzech części. Część pierwsza obejmuje wersety 10–11, które są wezwaniem do radości, wygłoszonym przez proroka. Wedle owego wezwania w wersecie 10 nastąpić ma radykalna zmiana, ponieważ radować mają się ci, którzy opłakiwali Jerozolimę jak żałobnicy. Podobne wezwania i wypowiedzi o radości typowe są dla Deutero- i Tritoizajasza (Iz 54,1; 61,10; 65,13).

Fragment, w którym znajduje się werset będący hasłem roku, porusza zagadnienia występujące zarówno w rozdziale 66, jak i w innych perykopach Deutero- i Tritoizajasza. Szczególnie ten ostatni autor biblijny lubi posługiwać się obrazami wziętymi z życia (stąd np. symbolika porodu w wersach 7–9). Podobny jest również obraz Boga jako bardzo bliskiego ludowi. Niniejsza jednostka, w tym werset 13, ukazują Boga jako osobę najbliższą Izraelowi,

która pozostaje ze swoim ludem w bardzo intymnej relacji i jak matka reaguje na najmniejszą krzywdę i cierpienie swojego dziecka. Lud zaś poza JHWH nie ma nikogo, z pokorą

do niego się zwraca i może liczyć na swojego Boga.

Więcej: Andrzej P. Kluczyński,
www.egzegeza.pl

Źródło: www.luteranie.pl

2016

ROK KOŚCIOŁA

Ks. Andrzej Komraus

Od Genesis do Apokalipsy: **Listy do Koryntian** cz. 22

A tak, kto mniema, że stoi, niech baczy, aby nie upadł. Dotąd nie przyszło na was pokuszenie, które by przekraczało siły ludzkie; lecz Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale z pokuszeniem da i wyjście, abyście je mogli znieść. Przeto, najmilsi moi, uciekajcie od bałwochwalstwa. Przemawiam jak do rozsądnych: Rozsądzcie sami, co mówię. Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czyż nie jest społecznością krwi Chrystusowej? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest społecznością ciała Chrystusowego? Ponieważ jest jeden chleb, my, ilu nas jest, stanowimy jedno ciało, wszyscy bowiem jesteśmy uczestnikami jednego chleba. Patrzcie na Izraela według ciała; czyż ci, którzy

spożywają ofiary, nie są uczestnikami ołtarza? Cóż tedy chcę powiedzieć? Czy to, że mięso składane w ofierze bałwanom, jest czymś więcej niż mięsem? Albo że bożek jest czymś więcej niż bałwanem? Nie, chcę powiedzieć, że to, co składają w ofierze, ofiarują demonom, a nie Bogu; ja zaś nie chcę, abyście mieli społeczność z demonami. Nie możecie pić kielicha Pańskiego i kielicha demonów; nie możecie być uczestnikami stołu Pańskiego i stołu demonów. Albo czy chcemy Pana pobudzić do gniewu? Czyśmy mocniejsi od niego? Wszystko wolno, ale nie wszystko jest pożyteczne; wszystko wolno, ale nie wszystko buduje. Niech nikt nie szuka własnej korzyści, lecz korzyści bliźniego. Wszystko, co się sprzeda-

je w jatkach, jedzcie, o nic nie pytając dla spokoju sumienia; albowiem Pańska jest ziemia i to, co ją wypełnia. A jeśli was kto z niewiernych zaprosi, a chcecie pójść, jedzcie wszystko, co wam podadzą, o nic nie pytając dla spokoju sumienia. A jeśli by wam kto powiedział: To jest mięso złożone w ofierze bałwanom, nie jedzcie przez wzgląd na Onego, który na to wskazał, i dla spokoju sumienia; mówię zaś nie o twoim sumieniu, lecz o sumieniu bliźniego; bo dlaczego by moja wolność miała być sądzona przez cudze sumienie? A jeśli ja z dziękczynieniem coś spożywam, dlaczego mają mi złożyć za to, za co ja dziękuję? A więc: Czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą. Nie dawajcie zgorszenia ani Żydom, ani Grekom, ani zborowi Bożemu, jak i ja staram się pod każdym względem podobać się wszystkim, nie szukając korzyści własnej, lecz wielu, aby byli zbawieni.

1 Kor. 10:12-33

W dalszej części rozdziału dziesiątego Pierwszego Listu do Koryntian Apostoł Paweł prze-

strzega przed nadmierną pewnością siebie w sprawach duchowych. Ten, kto lekceważy niebezpieczeństwa, zwłaszcza niebezpieczeństwo pokusy, narażony jest na upadek. Najpewniejszym zabezpieczeniem, najbardziej niezawodnym ratunkiem jest pokładanie ufności w Bogu, poleganie na Jego Słowie, ostrzeżeniach, przestrobach i obietnicach. Ważną rzeczą jest unikanie sytuacji, sprzyjającej powstawaniu pokus albo tworzeniu okoliczności, zagrażających popadnięciu w grzech.

Paweł ponownie podejmuje teraz temat spożywania mięsa z ofiar składanych bóstwom pogańskim. Nie formułuje tu nakazów czy zakazów, ale odwołuje się do rozsądku adresatów swego pisma. Koryntianie winni unikać wszystkiego, co wiąże się z bałwochwalstwem. Apostoł wskazuje tu bardzo ważną i istotną prawdę: chrześcijaństwo, uczestnicząc w Wieczerzy Pańskiej, nie tylko doznają połączenia z Chrystusem, ale sami też wchodzą w społeczność między sobą. Zachodzi ścisła łączność między składaniem ofiary, a jej spożywaniem. Doznawali tego Izraelici, jak pisze Paweł: „Izrael według ciała”, składający ofiary Bogu prawdziwemu.

Czytamy o tym w Księdze Leviticus, czyli Księdze Kapłańskiej, Trzeciej Księdze Mojżeszowej w rozdziale siódmym, gdzie mowa o ofierze pokutnej i rzeźnej ofierze pojednania.

Poganie natomiast składają ofiary demonom, a nie Bogu. Jak określa to ks. prof. Eugeniusz Dąbrowski, ofiarowują „nie-bogu”, czyli fałszywemu bogu, albo – inaczej mówiąc – fikcji uchodzącej za bóstwo. O składaniu ofiar demonom, które nie są bogami, czytamy w trzydziestym drugim rozdziale Piątej Księgi Mojżeszowej.

Apostoł Paweł przestrzega więc przed uczestnictwem w ucztach pogańskich, odbywających się na terenie świątynnym. Czy zalecenie to ma jedynie charakter historyczny, dotyczy jedynie Koryntu i zborów chrześcijańskich istniejących w tamtej epoce? Nie, ważne jest ono również dla nas dzisiaj. Jest to przestroga dla chrześcijan, by nie korzystali z propozycji poczęstunku w różnych świątyniach czy świątynkach pogańskich, chociażby tych, które poświęcone są rozmaitym bóstwom wschodnim, gdzie zawsze składa się ofiarę z pożywienia. Uczestnictwo w tego rodzaju spotkaniach może

stanowić też źródło zgorszenia dla innych chrześcijan.

Nie zabrania jednak Apostoł kupowania mięsa w jatkach publicznych, które w tamtych czasach funkcjonowały albo pod patronatem świątyń, albo w bezpośredniej ognich zależności. Odwołuje się tu do słów Psalmu 24: „Pańska jest ziemia i to, co ja napęlnia” (Ps. 24:1). Nie zabrania też uczestniczenia w organizowanych przez pogan ucztach domowych, chociaż z dużym prawdopodobieństwem można było przypuszczać, że podawane tam mięso jest pochodzenia sakralnego. Gdyby jednak ktoś podczas takiej uczty niedwuznacznie zwrócił uwagę zaproszonego chrześcijanina na pochodzenie mięsa, należało z jego spożycia zrezygnować – ze względu na możliwość zgorszenia. „Paweł nie precyzuje tu kim jest współbiednik i dlaczego tak mówi – pisze Werner de Boor. – Wśród pogan może znaleźć się ktoś, kto ostrzega w dobrych intencjach, lub ciekawy zachowania chrześcijanina w takiej sytuacji. Może to być także chrześcijanin, który chce ostrzec. Dlaczego wówczas sytuacja jest odmienna? Nie chodzi bowiem o zaproszonych

chrześcijan i wolność ich sumień, lecz o człowieka, 'który na to wskazał', a także – jak to Paweł określa – 'o spokój sumienia'. 'Mówię zaś nie o twoim sumieniu, lecz o sumieniu bliźniego'. Dla wyjaśnienia, co Paweł chce przez to powiedzieć, musimy cofnąć się do rozdziału ósmego [Pierwszego Listu do Koryntian]. Według sumienia 'słabego' brata, a też i według sumienia poganina, jeśli mięso jest rzeczywiście ofiarowane bałwanom, chrześcijanin nie powinien okazywać swej wolności ani demonstrować osobistych przekonań, lecz nie spożywać go, z uwagi na sumienie innych".

Warto tu zwrócić uwagę na jeszcze jedno zdania: „A jeśli ja z dziękczynieniem coś spożyvam, dlaczego mają mi złorzeczyć za to, za co ja dziękuję?”. Jeśli za cokolwiek mogę dziękować Bogu, i to dziękować szczerze, to nie może to być grzeszne, nawet jeśli chodzi o mięso z ofiar składanych w ofierze bałwanom. Przy okazji poznajemy jeszcze jedną cechę chrześcijanina: dziękuje on Bogu za wszystko, również za spożywany pokarm. Wczesne chrześcijaństwo powszechnie przyjęło obyczaj odmawiania modlitwy

dziękczynnej przed jedzeniem, podobnie zresztą, jak to czynili i po dziś czynią prawowierni Żydzi. Z zapisanego przez Apostoła zdania wyraźnie wynika, że czymś absolutnie oczywistym była taka modlitwa chrześcijanina, modlitwa przed jedzeniem, nawet w domu poganina. Nasuwa się tu oczywiste pytanie: a jak ja postępuję dzisiaj? Czy pamiętam o tym, by podziękować Bogu w modlitwie przed jedzeniem, i to nie tylko w domu poganina, ale przede wszystkim we własnym domu?

„Celem etyki chrześcijańskiej jest chwała Boża. Chrześcijanin stara się pozyskać wszystkich ludzi dla Chrystusa i unika tego, co może ich zrazić do chrześcijaństwa” – tak ostatnie trzy wiersze rozdziału dziesiątego naszego Listu komentuje katolicki biblista, ks. Janusz Czerski. Myślę, że jest to bardzo trafne podsumowanie tego, co napisał Apostoł Paweł. W Listach do Koryntian, jak i w innych pismach apostoelskich, z całą pewnością nie chodzi o tworzenie jakiegoś zespołu zasad, przepisów i ustaleń, a więc czegoś w rodzaju nowego Zakonu, ale o wskazanie na zasadniczą postawę życiową człowieka wierzącego, która ma określać

ny wpływ na podejmowanie najprzeróżniejszych decyzji. Nasze życie nie dzieli się bowiem na część religijną i część świecką, ale jest jedną całością. Chrześcijaństwo nie jest uroczystym ubiorem, jaki zakładamy podczas nabożeństwa w kościele, a po wyjściu z kościoła szybko upychamy w jakimś ciemnym zakamarku. Nie, chrześcijanami jesteśmy w każdej chwili naszego życia. Apostoł Paweł zwraca na to uwagę również w Liście do Kolosan: „I wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując przez niego Bogu Ojcu” (Kol. 3:17). Wszystko! W Liście do Efezjan znajdujemy jeszcze poważniejsze wezwanie: „Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i samego siebie wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej wonności” (Efez. 5:1-2). Rozwinięcie tej myśli znajdujemy w cytowanym już Liście do Kolosan: „Przeto przyobleczcie się jako wybrani Boży, święci i umiłowani, w serdeczne współczucie, w dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, znosząc jedni drugich i przebacząc sobie nawzajem, jeśli kto ma powód do

skargi przeciw komu: Jak Chrystus odpuścił wam, tak i wy. A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość, która jest spójnią doskonałości. A w sercach waszych niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też powołani jesteście w jednym ciele; a bądźcie wdzięczni” (Kol. 3:12-15). To właśnie jest postępowanie na chwałę Bożą!

Popularny amerykański popularyzator Biblii Vernon McGee zwraca uwagę, że całe postępowanie chrześcijańskie winno uwzględniać wspomniane w tekście Apostoła trzy punkty: 1) działać na chwałę Bożą, 2) działać tak, aby nikomu nie dawać powodu do zgorszenia, troszczyć się o dobro innych, 3) w swoich działaniach starać się naśladować Chrystusa.

Bardzo ważne jest zwracanie uwagi na drugiego człowieka, na jego dobro. Wynika to z przykazania miłości bliźniego i jest przypomnieniem czegoś, o czym bardzo często się zapomina. Dbając o nasze własne sprawy najczęściej nie myślimy o innych; zapominamy, że drudzy ludzie mogą mieć odmienne od nas poglądy, inne spojrzenie na wiele spraw, różne pojmowanie tego, co nam wydaje się oczywistością. Koryntianie, sta-

nowiąc Zbór Boży w Chrystusie, żyli przecież pośród Greków i Żydów, nie mówiąc już o przedstawicielach innych ludów, którzy nie byli chrześcijanami. Podobnie jest zresztą z nami: również żyjemy pośród ogromnej większości, która jest tylko pozornie chrześcijańska, a w gruncie rzeczy z chrześcijaństwa zachowała, i to też nie zawsze, jedynie pewne zewnętrzne przyzwyczajenia czy obrzędy, ba, często nawet pewne zupełnie niechrześcijańskie przyzwyczajenia traktuje jako należące do wiary, jaką w istocie wyznaje. Nie chodzi tu o jakiś konkretny Kościół czy grupę wyznaniową, ale jest to zjawisko pojawiające się niestety wszędzie. Prawdziwie wierzący chrześcijanin nie może więc dbać tylko o własne przywileje i cieszyć się swoją wolnością; jego zadaniem i obowiązkiem jest bowiem troska o innych, dbałość o to, by ich doprowadzić do Chrystusa.

Nie tylko w Listach do Koryntian zwraca Apostoł uwagę na potrzebę dbałości o innych. Obszernie pisze na ten temat m.in. w czternastym rozdziale Listu do Rzymian. Znajdujemy tam znacznie więcej szczegółów, dotyczących różnic po-

między tymi, którzy uwierzyli, a jednocześnie nie wyzbyli się jeszcze wcześniejszych nawyków czy uprzedzeń: „Jeden wierzy, że może jeść wszystko, słaby zaś jarzynę jada. Niechże ten, kto je, nie pogardza tym, który nie je, a kto nie je, niech nie osądza tego, który je; albowiem Bóg go przyjął. (...) Jeden robi różnicę między dniem a dniem, drugi zaś każdy dzień ocenia jednakowo; niechaj każdy pozostanie przy swoim zdaniu. Kto przestrzega dnia, dla Pana przestrzega; kto je, dla Pana je, dziękuje bowiem Bogu; a kto nie je, dla Pana nie je, i dziękuje Bogu. (...) Przeto nie osądzajmy już jedni drugich, ale raczej baczcie, aby nie dawać bratu powodu do zgorszenia. Wiem i jestem przekonany w Panu Jezusie, że nie ma niczego, co by samo w sobie było nieczyste; nieczyste jest jedynie dla tego, kto je za nieczyste uważa. Jeżeli zaś z powodu pokarmu trapi się twój brat, to już nie postępujesz zgodnie z miłością; nie zatracaj przez swój pokarm tego, za którego Chrystus umarł” (Rzym. 14:2-3.5-6.13-15).

Nie zawsze zdajemy sobie sprawę z tego, że jesteśmy obserwowani przez innych, przez

niektórych naśladowani, przez niektórych krytykowani czy nawet obmawiani. Nasze życie, nasze postępowanie, nasze wypowiedzi czy nawet nasz sposób mówienia – są świadectwem naszej wiary. Biada, gdy nasze postępowanie przeczy słowom, jakie wypowiadamy! Biada, gdy jesteśmy jedynie pozorem pobożności! Brak rozważenia innych może stać się dla nich przyczyną, dla której będą mieli problemy z przyjęciem Chrystusa, albo w ogóle odrzucą prawdę Ewangelii.

Prof. William Barclay pisze: „Naszym obowiązkiem jest podanie ręki słabszemu, posilenie znużonego i poratowanie kuszonych do grzechu. Tylko wtedy to wszystko możemy czynić dla chwały Bożej, gdy pamiętać będziemy o swoich obowiązkach wobec bliźnich;

czynić to będziemy tylko wtedy, gdy swoją chrześcijańską wolność wykorzystamy dla dobra innych”.

„Verba docent, exempla trahunt” – powiadali starożytni. Słowa uczą, przykłady pociągają. Zwiastowaniu Ewangelii, opowiadaniu o Chrystusie musi bezwzględnie towarzyszyć osobisty przykład tego, kto opowiada. Każdy chrześcijanin jest wezwany do składania świadectwa, nie ma nikogo, kto od tego obowiązku byłby uwolniony. Dlatego raz jeszcze powtarzam: naszym najlepszym i najskuteczniejszym świadectwem jest nasze życie. Nasze codzienne chrześcijańskie życie. Do tego wzywa nas Apostoł Paweł, tego nas uczy Boże Słowo. „A więc: Czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą” (1 Kor. 10:31).

**Chrześcijańska
Telewizja
Internetowa**

Zapraszamy do subskrypcji:

<http://www.youtube.com/user/ChrześcijańskaTI/>
www.facebook.com/ChrześcijańskaTelewizjaInternetowa/info
<https://plus.google.com/101966055155492710129/posts>

O tym, co za nami

POGRZEBY

Śp. Hans Schaffelke

2 grudnia najpierw w kościele w Stowięcinie a później na miejscowym cmentarzu pożegnaliśmy naszego brata w Chrystusie śp. Hansa Schaffelke, zmarłego w swoim domu w Rzechcinie. Śp. H. Schaffelke był członkiem filiału w Głowczycach.

Śp. Ema Itner – Sip

Nieoczekiwanie w dniu 8 listopada zmarła nasza siostra Ema Itner Sip. Jej pogrzeb odbył się 11 listopada w Bielsku-Białej, skąd pochodziła.

ADWENTÓWKA W LĘBORKU

W trzecią niedzielę adwentu

po nabożeństwie odbyło się coroczne spotkanie adwentowe. Przy śpiewie kolęd i ciepłych napojach i ciastach spędziliśmy miłe popołudnie. Niestety tym razem frekwencja

nie była zbyt wysoka, ale wspólny czas upłynął w miłej atmosferze.

KIERMASZ ADWENTOWY

Już po raz czwarty zorganizowany został kiermasz adwentowy, z którego dochód przeznaczony został na

pracę z dziećmi w Szkółce Niedzielnej. Łącznie z ofiarą ze sprzedaży opłatka zebraliśmy 462 złote. Dziękujemy za współpracę i zaangażowanie.

KAWON

30 listopada zakończył się projekt zatytułowany „Niemożliwe uczynić   możliwym—

Słupsku” Projekt był prowadzony dzięki finansowaniu przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (45 000 zł) oraz Ośrodkowi Pomocy Rodzinie w Słupsku. W projekcie wzięło udział 20 osób z niepełnosprawnością (w różnym wieku).

NABOŻEŃSTWO WIGILIJNE

Na wigilię czekamy cały rok. Temu dniowi towarzyszy zawsze wiele przygotowań i szczególna atmosfera. W centrum wigilijnego wieczoru stoi rodzina. Całymi rodzinami

aktywizacja osób z niepełnosprawnością w KAWON w

udajemy się na nabożeństwa, aby w ten sposób rozpocząć

świętowanie Bożego Narodzenia. W szczególny sposób przeżywają ten wieczór dzieci, które czekają na prezenty. Jak co roku dzieci z naszej Parafii przygotowały krótką scenkę bożonarodzeniową i otrzymały prezenty przywiezione przez naszych przyjaciół z Niemiec. Nabożeństwo zakończyło się kolędą „Cicha Noc” przy blasku świateł.

II MIEJSCE W KONKURSIE

Weronika Maciejewska, uczennica klasy III SP zdobyła II miejsce w ogólnopolskim kon-

kursie plastycznym zorganizowanym z okazji jubileuszu 500 lecia Reformacji przez Wydawnictwo Augustana. Tematem jej pracy było: Ja jestem światłością świata. Serdecznie gratulujemy!

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY

ZA REGULARNE OPŁACANIE SKŁADKI KOŚCIELNEJ I WSZYSTKIE DAROWIZNY W ROKU 2015!

Składkę można opłacać po nabożeństwie
lub przelewać na konto parafialne:
14 1500 1692 1216 9004 6889 0000
z dopiskiem darowizna - składka kościelna.

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej.

SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej - ZASADY OGÓLNE

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić co najmniej 1% jego dochodu.
2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

PLAN NABOŻEŃSTW				
DZIEŃ	SŁUPSK D	SŁUPSK PL	LĘBORK	GARDNA+ GŁOWCZYCE
03.01 2 Niedziela po BN	9.30	10.30		12.30
10.01 1 po Epifanii		10.30	8.30	
17.01 Ostatnia po Epifanii		10.30		
24.01 3. przed Postem		10.30	8.30	
31.01 2. przed Postem	9.30 Rodzinne			
07.02 Przedpostna	9.30	10.30		12.30
14.02 Invocavit		10.30	8.30	

Komunia Święta

Szkółka Niedzielną

Herbatka Parafialna

PLANY NA NAJBLIŻSZY MIESIĄC			
DATA	GODZ.	WYDARZENIE	MIEJSCE
09.01 sb.	10.00	Diecezjalny Etap konkursu Sola Scriptura	PEA Bydgoszcz
16.01 sb.	16.00	Spotkanie biblijne	sala parafialna
19.01 wt.	10.00	Święto Jordanu	Kościół Prawosławny
20.01 śr.	14.30	Bibelstunde	Rybacka
22.01 pt.	17.50	Rada Parafialna	sala parafialna
23.01 sb.	16.00	Spotkanie biblijne	sala parafialna
30.01 sb.	16.00	Spotkanie biblijne	Kościół
31.01 nd.	10.30	Zgromadzenie Parafialne Po nabożeństwie	kościół